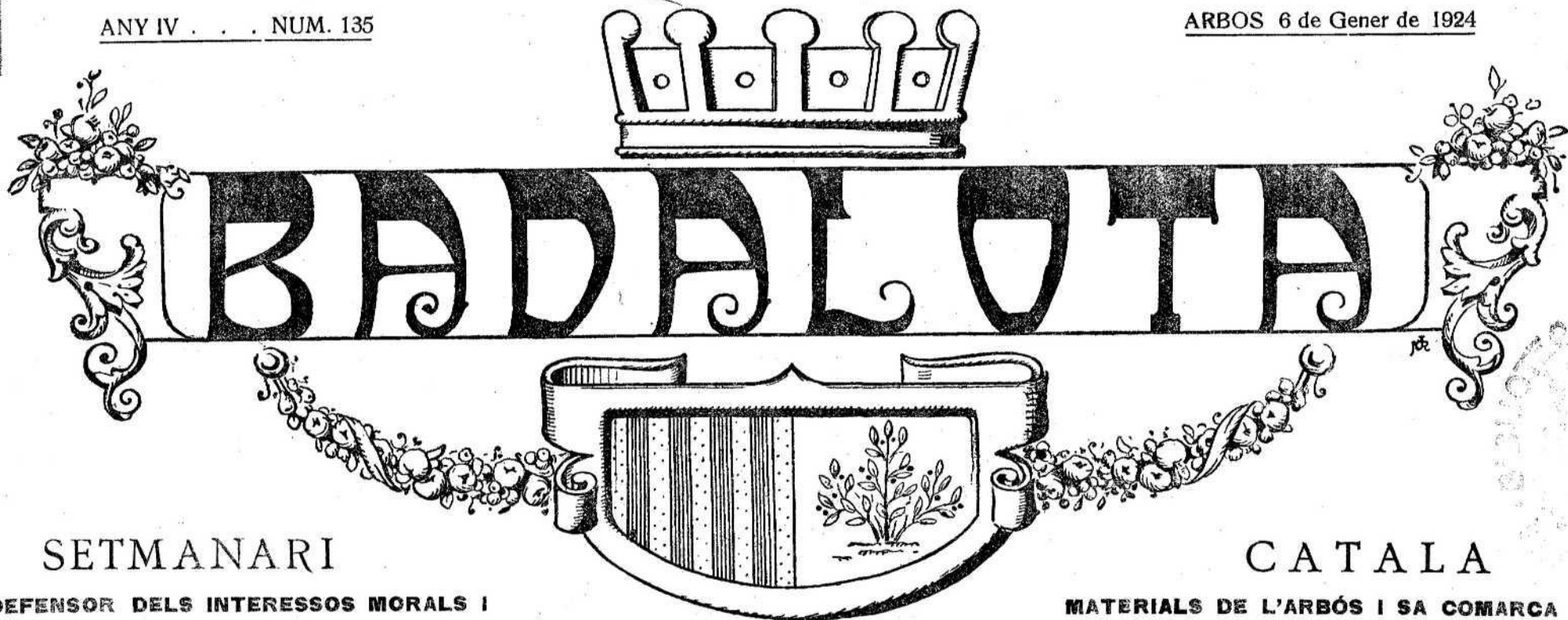

SETMANARI

DEFENSOR DELS INTERESSOS MORALS I

CATALA

MATERIALS DE L'ARBÓS I SA COMARCA

PREUS DE SUBSCRIPCIO
 Arbós i comarca, un mes, 150 ptes : Fora, trimestre, 2 ptes.
 Estranger, 1 any, 12 ptes. : Núm. corrent, 15 cts. : Atrassat, 25

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
 Carrer de Sant Julià, 2

ANUNCIS, ESQUELES I REMITITS
 A PREUS DE TARIFA

No tothom es bo per pagés

Per a fer de pagés s'ha de viure amb l'esquena mes o menys doblegada cap terra. Es clar que tot es l'acostumar-s'hi, ja que pels demés el treball de pagés té atractius que no té cap mes mena de treball.

Mes, així com no s'és feta la mel per a la boca de l'ase, així també no tothom sab disfrutar d'aquests atractius de la vida de pagés.

No tothom té el cor prou net i prou senzill per a disfrutar amb una eixida de sol o amb la pacífica contemplació de la volta estrellada.

No tothom es prou agraït a son poble i a son terrer, per a trobar formosura en la rònega silueta del primer i en les asprors del segon.

No tothom sab sentir tan pregonia admiració a les lleis de la naturalesa, per a apreciar la bellesa i les seguides mutacions del correu.

No tothom té el cor prou ample i l'esperit prou gran per a saber trobar a l'aire lliure, en jocs, passeigs fontades o caceres, totes ses diversions i passatemps.

No tothom té aquell amor al treball que es necessita per a sembrar a la tardor i no collir fins a l'estiu vinent, o per a podar, carvar, abonar, llaurar i esmargencar les vinyes que cada any sols pel Setembre lleven fruit.

Encara recordo la resposta d'un propietari pagés de l'Empordà a un senyor de Barcelona, estant tots dos passejant ja fa algun temps pels formosos camps del voltant de Figueres. Deia el ciutadà, que trobava en el camp una monotonia aclaparadora, mentre que a ciutat...

—Calli—va interrompre el pagés,—es ben bé tot el revés; jo em passejo per aquests camps i cada dia els trovo diferents; ara la terra nua, ara que comença a verdjar, ara que la verdor ja tapa la terra, ara ja n'hi ha un tou, ara el florir dels forratges, ara el granar de les espigues, ara el segar

BANC COMERCIAL DE TARRAGONA

CAPITAL Ptes. 5.000.000

RESERVES Ptes. 400.000

Inscrit en la Comissaria Régia de la Banca Privada

AGENCIA D'ARBÓS

RAMBLA GENER, 1 I CARRER MAJOR, 64
 TELEFON 691

Negociem tots els cupons de venciment 31
 Desembre i 1.º Gener 1924.

Comptes corrents en valors, en pessetes i en monedes estrangeres.

Negociacions.

Descomptes

Transferencias

Xecs.

Informacions financieres.

Comptes corrents de la classe obrera, abonem:

el 3% en llibretes amb 8 dies pre-avis
 el 4% en id a sis mesos
 el 4 1/2% en id a un any plaç

HORES DE DESPATX: Matí de 9 a 1; tarda de 4 a 7 tots els dies feiners, i de 9 a 1 els diumenges.

Casa Central: Apodaca, 24 (edifici propi) TARRAGONA.

Caixa Auxliar: «Borsí de Tarragona», Rambla de Sant Joan, 27.

ALTRES AGENCIES:
 Torredembarra i Morell

uns o altres, ara deixo els camps per veure les vinyes, ara s'ha de fer el vi, després s'han de collir les olives, i entre mitg de tot aixó com entremès, les patates primerenques les tardanies, etc. Pero la Rambla de Barcelona sempre la veig igual, les mateixes cases i botigues, la mateixa gent, els mateixos vestits; a mi m'aclapara la monotonia de la ciutat.

JAUME RAVENTOS

Proses de Bon Seny

Un cas com pocs n'hi ha al món

Caminava per la Plaça d'Armes, fruit d'una temperatura suau i agradable, quan de sobte sento aprop meu un gran xibarrí produït per milions venedors de diaris i revistes. Apropant-me a ells, sentí que deien: «Compren señores el Zig-Zag de hoy i podran enterarse de un assombroso caso de longevidad».

La natural curiositat va fer que passés a mes mans la revista; i un cop enterada he volgut traduir amb gust ço que he llegit, per tal de que fos tramès a aquest setmanari BADALOTA, i quedín enterats tots els seus llegidors d'aquest cas com pocs n'hi ha en el món.

Es tracta d'una dama xilena que resideix a Santiago de Xile i compta 140 anys d'edat.

El seu nom és Segunda Roman de Roman i viu actualment al barri de l'Independència, carrer Lluís Johnson número 2568.

Uns col·laboradors del Zig-Zag van visitar-la dies passats en el seu domicili i diuen així:

«Una casa de bona construcció: detrás de la porta d'entrada s'hi exten un jardí, on la primavera somriu entre els rosers, el lleçamí perfumat i el gran parral.

Ens obra la porta l'amo de la casa, acudeix la seva muller i després de les peticions necessàries per aconseguir conèixer la senyora Roman, venent les dificultats posades per part d'ells (car no era del seu gust aquesta publicitat), assolírem el nostre anhel.

Algú surt a avisar la dama, mentre nosaltres al fons d'una habitació velem una velleta que representa molts anys: creiem que es tracta d'ella, pero ens diuen que es una de les seves filles menors.

Passats uns breus moments, apareix la senyora Segunda Roman, caminant amb agilitat, sens

cap tremolor senill en les mans, ni mostres d'estar malalta. Un somriure agradós enrialla el seu rostre solcat per infinites arrugues; i sols una pronunciada sordera descobreix la seva prodigiosa edat.

—¿Com està, avia?—fam, saludant-la.

Ella ens contesta amable, carinyosa, i inicia una conversa agradable. És molt enraonadora.

Nasqué a Malloa, fou batejada a Sant Fernando i visqué molts anys a Pelequen.

Es padrina de les campanes de l'església de Santa Rosa, el celebre santuari, en companyia de la senyora Parabola, que ja fa molt temps que no existeix. Allí la visitaren els Carreras que s'allotjaren mantes voltes a casa seva de pas per les campanyes del Sud. Ella els animava sempre i els venia cavalls barats per la guerra de l'Independència.

En el seu temps les coses eren mes barates que ara: una vaca valia 10 pesos; una ovella set rals (75 centavos) i un sac de patates un ral...

S'expressa amb odi del capità San Bruno: però recorda amb afecte el bon caràcter de don Marian Osorio, de qui fou molt amig.

Els seus pares estan sepultats a l'església de Pelequen, on actualment viu son germà don Pere Pau Romadé de 100 anys. Parla molt de son padri Segundo Gómez, propietari de l'hisenda Los Lingues prop de S. Fernando, i de son amic don Benjamí Vicuña Mackanna.

La senyora Roman té excel·lent memòria.

—Està contenta de viure, senyora?—

Sí que n'estic de contenta: però voldria tornar als temps antics: els actuals no li agraden.

—Què li sembla dels aereoplans?—

Ella no s'admira dels aereoplans perquè en sa joventut es deia que els homes acabarien per volar algun dia; i ara ja ho està veient.

—I la seva salut?—

Explèndida: quasi mai ha estat malalta. Fa temps que tingué un tumor al costat i van operar-la amb tota felicitat. Als metges i estudiants els cridà l'atenció no sols pel robusta que era en edat tan avançada, sinó per les seves dents, les quals té quasi intactes, havent-les mudat quatre vegades en el curs de sa vida.

Menja, beu, fuma i no es priva de res: dorm bé, es lleva dematí i no segueix cap règim; tan sols es queixa perquè de poc temps ençà li han privat de fumar el cigarret. És sumament aficionada als dolços.

La família ens explica somrient que l'avia s'interessa pels sorteigs dels diaris... I nosaltres pensem que no es contenta amb el premi de viure 140 anys!

—Quants fills ha tingut?—

Són catorze, però no n'ha criat cap. Es demostra satisfeta de la família que la cuida com una reliquia.

Es, la vellata, flaca, àgil simpàtica i alegre amb les seves 140 primaveres en el cos; i després de veure-la i conversar amb ella deixa l'impressió de que pot viure indefinidament.

Té fills, nets, besnets, rebesnets i besnetolins.

En fi la senyora Roman contradiu ço que després del Diluvi s'havia afirmat, o sigui que el màxim de vida d'una persona seria 120 anys.

Per la traducció:

NOVA XILENA

Santiago de Xile 27-9-1923

Nit de Reis

—Visquen els Reis—de l'Orient
que porten turróns—a tota la gent...

El passeig de l'antiga ciutat estava plé de remors i llumenetes. Mil i mil veus d'infant cridaven els Reis; mil i mil fanalets de tots colors i de tota forma lluien en la nit, com un róssec del dia que acabava de finir o una avançada del que havia d'en-

terror-los. I aquell esclat de veus argentines i aquella simfonia de claror, semblaven dur una alenada de festa...

Tenia quelcom de somni aquell anar i venir de nens i nenes enarbolant els menuts fanals, enriallant la ciutat entera, aclarint parets rònegues i fent retrunyir amb retruny de tomba abandonada els porxos dels antics casals nobiliaris.

Reia fret i ningú en sentia en l'enfebrament de la diada.

Els infants cridaven els Reis i no comprenien que ells ja ho eren:—eren els reis de les il·lusions i de l'alegria—. I de tanta que en duïen, els ne sobrava per a escampar-ne agavadals per tot on passaven... D'ells se l'encomanaven els germans espigadets, d'ells la prenien els pares, d'ells la abastaven els vells, oblidant xacres i marfugues.

Les amargors de la vida eren colgades a còpia de crits de joia. I veus aquí que si uns ulls guaitaven al cel, hi veïen somriure d'estrelles. I aquell somris semblava emmirallar el que animava el cor de la ciutat antiga, vetllada per l'immensa Catedral que, serena i majestuosa, s'aixecava sobre el remat de cases arraulides al seu redós i aclatades les unes a les altres en espès munt, com per a resguardar-se del fret...

A vegades d'entre l'eixam de llumenetes que passejaven els infants, se'n desgranaven algunes i s'escampaven pels carrers solitaris fins als portals oberts en la cinta de muralla que tancava la població... Eren les llumenetes dels nens ardits, dels nens voluntariosos, dels nens somniadors que volien encarar-se amb les tenebres del defora i llençar la mirada nit enllà i parar l'orella, quietut endins, amb l'esperança de veure lluir un esclat d'or o de sentir un galopar de camells.

Però encara no es trobaven tú per tú amb el negros misteri que duia la nit, desviaven la vista com afrontats i tornaven cuita-corrents a unir de bell nou la resplandor de llurs fanals i l'esclat de llurs veus a la munió de veus i de fanals que animaven el passeig...

La il·lusió, en lluita amb la realitat, restava vençuda. I el cor dels infants s'en sentia ferit.

I la nit avençava... I despertaven les llumenetes del passeig i s'apagaven les veus d'infant... I aviat la ciutat dormia reposadament, com si es sentís protegida per la catedral immensa que s'aixecava al seu damunt i vetllava el seu són.

Aleshores, entre les cortines blanques de mil i mil cambres menudes, hi florien mil i mil somnis rosats. I els Reis que suara feien el sort a tants i tants crits i el cec a tants i tants llums com celebraven llur vinguda, ara petonejaven aquells fronts purissims...

La realitat era vençuda per l'il·lusió, la eterna consoladora dels desenganys eterns... I el cor dels infants se'n sentia amarat de ventura.

Doncs visquen els Reis—que vinguts d'Orient
travesen la nit—a cavall del vent
duent il·lusions—a tota la gent!...

J. MORATÓ

El truc d'en Ramoneda

El meu amic Ramoneda, aprofitant el viatge de nuvis, va deixar-se caure a Marsella amb l'intent de comprar una partida de guants que es proposava vendre aquí a la menuda.

Va visitar doncs una gran fàbrica de guants, i, després d'haver triat i remenat tot l'extens mostruari demanà el preu d'un parell a l'encarregat.

—Valen cent vintiquatre francs el centenar, inclòs despeses de Dreçanes i ports—digué aquest.

—No, no—feu En Ramoneda.—Vui que em donguin el preu sense port ni gastos de Dreçanes.

—Aleshores no s'en farà més que setanta quatre francs. Però vosté haurà de pagar l'arancel, i li adverteixo que és molt crescut.

En Ramoneda va donar-se una patacada a la cuxa, i trucant amigablement a l'espatlla de l'encarregat, va dir:

—Drets de Dreçanes?... gastos de ferrocarril?... no seré pas tant tonto de pagar-los.

—Com vosté vulgui... Si està acostumat a passar gènere de contraband...

—Contrabandista jo?...—exclamà enfutismat En Ramoneda.—Per qui m'ha pres? Es creu que vul anar a la garjola?... Vosté faci el que jo li diré; prengui nota: m'enviaran tot seguit, a Barcelona, per ferrocarril, tres mil guants de la ma dreta, i, quinze dies mes tard, per vapor, a Cadiz, tres mil guants de la ma esquerra.

—Molt bé, molt bé... Serà servit tal com desitja...—digué tot confós, l'encarregat de la guanteria.— Però no entenc el que es proposa...

—Molt senzill: la Dreçana em cridarà per a que pagui els drets i retiri la mercaderia. Jo faré el sort i la deixaré de compte. Les Dreçanes respectives de Barcelona i Cadiz subastaran els guants... i aquí vol que els compri tres mil guants de la ma dreta o tres mil de la ma esquerra?... Ningú serà tant boix!... Aleshores jo faré sortir un comprador, de sota ma, i per quatre quartos, per a una misèria de res, adquiriré les dues partides defectuoses; i els guants tornaran a estar aparellats a la meua botiga. Que m'en diu d'aquest truc?

—Que és enginyós i digne d'un gran... comerciant.

J. COUTANCES

Converses Filològiques

(De la Publicitat)

XXVII

Les defectuositats que les generacions esdevenidores constataran en el català són de tres menes.

N'hi ha segurament que són encara insospitades. Així com a mesura que avançava l'obra de depuració de la llengua, havemanat descobrint defectes en que tots incorriem en els primers temps de la renaixença, així és de creure que, prosseguint aquella obra, formes i construccions que avui tenim per bones seran temps a venir considerades com a defectuoses i bandejades de la llengua.

Una altra mena de defectuositats són aquelles de que tenim ja coneixença, però que esperen encara la solució que ha de venir a remedar-les. D'aquestes pensàvem tractar exclusivament en les nostres converses, sia donat compte de les solucions tot just trobades, sia suscitant la col·laboració dels escriptors exposant-los les qüestions a resoldre.

Però, desgraciadament, hi ha encara una altra mena de defectuositats: aquelles contra les quals és trobat fa llarg temps el remei que continuen, però, infestant el nostre llenguatge escrit: gràfies com *reventar* i *varó* (per *rebotar* i *baró*), formes com *mantinguent* i *diguent* (per *mantenint* i *dient*), o *complascut* i *aparescut* (per *complagut* i *aparegut*), *quin* usat com a pronom relatiu (en lloc de *qual*), *doncs* com a conjunció causal (en lloc de *puix* o *car*), *els hi* com a datiu del pronom *ells* (en lloc de *els*), *baix* com a preposició (en lloc de *sota*), construccions com *tenir que*, *a no ser que*, *per lo demés*, i tants de mots castellans o híbrids, com *entregar*, *averiguar*, *lograr*, *alentar*, *recaudar*, *plaç*, *aclaració*, *estribació*.

I mentre aquestes faltes vergonyoses siguin tan comunes, no pot pas deixar-se de combatre-les, fins a risc de fer-se enutjós a aquells, cada dia afortunadament més nombrosos, per a qui certs advertiments son ja innecessaris.

P. FABRA

LES BIRBADORES

Les he vistes passar com volejada de cantaires ocells al naixé el dia, i del tendre llampec de sa alegria ne tinc l'ànima alegre i encisada.

Al cap i al pit roselles, la faldada entre herbatges i flors els sobrexia, i en cares i ulls i en tot el seu lluir del jovent la ditzosa flamarada.

FIMOLINA CARIOL

PREPARAT PER A. SURIOL

CURA I PREVÉ LA TUBERCULOSIS

D'explendents resultats en les Bronquitis, Catarros i malalties de l'aparell respiratori

DE VENDA: EN LES FARMACIES I EN LA DE L'AUTOR

Major, 22

Teléfono 657

Arbós

Passaren tot cantant: la tarda queia,
i, esfumant-se allà lluny, encara les veia,
alegres, jovenills encisadores,

com si, amb llums de capvespre cisellades
sobre marbre boirós, les borbadores
fossin el fris d'algun palau de fades.

MAGI MORERA I GALICIA

CRONICA ARBOSENCA

MUNICIPAL

Sessió extraordinària del 24 de Desembre.

Es reuní l'Ajuntament en sessió extraordinària, sota la presidència del senyor Alcalde En Carles Mas, per a tractar del resultat de l'Assemblea d'Ajuntaments celebrada a Vilafranca el dia 22, sobre la crisi vinícola existent en aquesta regió.

El senyor Arnan, que assistí com a delegat a dita Assemblea, exposà les manifestacions i acords presos en la mateixa. Llegint a l'efecte el telegrama que l'Alcalde de Vilafranca, en nom dels allí reunits dirigí al Excm. Sr. President del Directori Militar, concebut en els següents termes:

«Reunits Cases Consistorials Vilafranca Alcaldes d'Ajuntaments, de comarques vinícoles aquesta regió efectades crisi, sol·liciten V. E. com un dels mitjans d'atenuar-la que al redactar nou i anunciat règim local prohibeixi tot arbitre o tribut municipal que gravi entrada, circulació, venda o consum de vins en municipis desenvolupant lliure traves mercat interior, desapareixent aduanes establertes porta cluiats contra fruit treball pagès del camp. Trobant-se època formació presupostos Ajuntaments preguen urgència dicti R. D. prohibint des d'ara percepció i establiments tals arbitris en ocasions equivalents drets entrada nostres vins en països estrangers».

Seguidament l'Ajuntament acordà adherir-se a dita petició, facultant al senyor Alcalde perquè dirigís altre telegrama al Cap del Govern, redactat de la manera següent:

«Reuní Ajuntament sessió extraordinària acordà manifestar-li adhesió acords presos Assemblea Ajuntaments Vilafranca Penedès, i sol·licitar V. E. beneficis demanats atenuar greu crisi vinícola aquesta comarca. El saluda atentament en nom de l'Ajuntament».

També s'acorda posar-ho en coneixement del senyor Governador civil de la província i interessar-li que apoï dita petició, aixecant-se tot seguit la sessió.

Sessió ordinària de 27 de Desembre.

Assisteixen el Regidors senyors Arnan, Ribas, Romeu, Rovira, Rovirosa, Miquel i Calvet presidint l'Alcalde Carles Mas.

Resta enterat l'Ajuntament de la nota setmanal d'arbitris d'escorxador i llocs públics.

Acords:

Aprovar el Padró de les Cèdules personals de l'any 1924 i exposar-lo al públic per terme de vuit dies.

Aprovar varis comptes i pagaments.

Que per l'Alcaldia es formulí una reclamació a la Delegació d'Hisenda de la província respecte a les quantitats consignades en contra d'aquest Ajuntament procedents de la liquidació dels deutes amb l'Estat fins l'any 1916.

I la proposta de la Presidència s'acorda també procedir a repintar l'arrimadero de l'escala i Sala del col·legi de nens.

I s'aixeca la sessió.

RELIGIOSA

Diumenge, Octava de l'Epifania.—Avui a 2 quarts de 12 Catecisme de Perseverància a 2 quarts de 4 doctrina i a les 4 rosari, pietosos exercicis al Nen Jesús, i després Reunió general de les Conferències de Sant Vicens de Paul.

Dimercres, festivitat de Sant Julià, patró d'aquesta Parroquia les misses igual que els dies de festa.

Misses: Dilluns a 2 quarts de 8 per Emília Vidal de Font; dijous les 3 misses per Carme Bonsoms (a. c. s.).

Moviment parroquial de 1923.—Naixements: Nens 9, nenes 13; total 22. Obits: Homes 11, Dones 10, nens 1, nenes 1; total 23. Matrimonis, 9.

JUDICIAL

Matrimonis, naixements i obits inscrits en el registre civil, durant els mesos de Novembre i Desembre de 1923.

Novembre:

Matrimonis: Dia 3, Josep Santacana Rovira, de 28 anys, amb Casimira Andreu, de 22 anys.

Obits: Dia 27, Maria Rodié Jofre, de 62 anys, per neoplasia del cap del pancreas.

Naixements: Dia 24, Montserrat Rovirosa Llorens, filla de Josep i Francisca. Dia 28, Pilar Lla-yeria Ramon, filla de Josep i Dolores. Total, 2.

MEL DE ROMANI

Obtinguda pel sistema movillista

Calitat insuperable : Puresa garantida

Preus econòmics

Punts de venda

A. Romagosa, Major 11
R. Escarrá, Major 34
J. Ferrer, Major 31

ARBÓS

Desembre:

Matrimonis: Cap.

Naixements: Dia 7, Maria Andreu Rovira filla de Josep i Concepció. Dia 9, Anicet Ribas Montañé, fill de Francesc i Carme. Dia 24, Santiago Pardo Solé, fill de Ramon i Encarnació. Total, 3.

Obits: Dia 28, Lluïsa Armejach Almirall de 76 anys per Hipertrofia del cor. Total, 1.

ESPORTIVA

En el Velòdrom de l'Agrupació Deportiva Arbós, han tingut lloc avui una sèrie de curses de bicicletes en les que hi han pres part els notables corredors Llorens, actual campió d'Espanya, Rubio ex-campió, Regnier (francès) finalista Gran Premi París, Corlatta (italià) vencedor de Milan San Remo, Masori (italià) actual recormen dels 500 metres amb 32 segons i 1/2 sexau, i Codorniu.

En el pròxim número darem compte detallat de la cursa.

VARIA

Dimercres, dia de Sant Julià celebrarà aquesta vila la Festa en honor al Sant màrtir patró de l'Arbós. Pel matí a l'església parroquial se celebraran solemnes ofícis.

Les societats recreatives celebraran en llurs locals saraus de tarda i nit amenitzats per sengles orquestres.

El dia 29 del Desembre passat entregà son ànima a Déu la veïna Lluïsa Armejach Almirall. Rebin els seus familiars l'expressió de nostre condol.

Durant els dies nadalencs ha sigut molt visitat el pessebre construït per nostre amic En Manel Romagosa.

Molt bonic. Però ço que el fa més atractiu és la particularitat de que totes les figuretes que l'animen són de concepció i execució d'En Manel. Davant la traça amb que estan modelades, i l'impressió de la vida que donen, hom es planya una vagada més de que la vida de nostre amic no s'hagi escorregut dintre d'un ambient propici al desenvolupament de les facultats d'artistes que palesa.

El dia 4 del que som foren conduïdes al clos sagrat les despulles de Concepció Ros Pons. Endrecem al seu espòs, filla, i demés parents el nostre més sentit pessebre.

Retornat definitivament del Marroc, ha tingut el goig de passar les festes de Nadal al costat de la seva família nostre estimat amic N'Emili Cañas. Rebi la nostra coral benvinguda.

El dia 5 dels corrents fou portat a les fons Bàptismals de nostra parroquia, un xamós nen fill de Ramon Pardo i Encarnació Solé. Se li imposaren els noms de Jaume, Joan i Josep M. Desitjem que el nadó ompli de felicitat la llar dels seus pares.

Ha visitat aquesta redacció el nou periòdic «La voz del Noya», editat a Igualada. Desitjem al nostre confrare molts anys de pròspera vida.

VENDRELL : IMPREMTA RAMON : TELÉFON 770

Representant a l'Arbós : Ramon Escarrá : Major, 43

Un bon sabó estalvia temps, roba i diners

Sabons "Arpa"

NOM REGISTRAT

Fabricació exclusiva de

LLUIS ROMAGOSA

Fàbrica en Sant Martí (Barcelona)

Internacional, 50.-Teléfono 553 S. M.

S. Esvertit
Vins i Vermouths

Carretera de Santa Oliva, 8

VENDRELL

CASA RIBÉ
 CARRER MAJOR, 35 ARBÓS
Confecció de Roba blanca
 a preus de regal
 Variat assortit en mitjes de seda ♦ Joguets
 El millor present per aquestes festes
 el trobareu en aquesta casa
 Mocadorets vistosos propis pera nens
 Visiteu la Casa Ribé

DISPONIBLE

Foto-Estudi Almirall

Sucursal de Vilafranca

Rambla Gener, 20

Arbós del Penedés

Fábrica de Mosáic Hidráulic Casa JULIVERT

Ciments de tota mena : Guix i calç hidráulica, : Escales ai gueres lavabos, piques, waters, safaretxos, dipòsits, tuberfes i balustres

CALITAT IMMILLORABLE.

ESCOLLIT ASSORTIT EN DIBUIXOS.

No compreu se'ns visitar avans aquesta acreditada casa. Vegi's catàlec i preus.

DOCTOR ROBERT, 12 I NORT, 5

:-

TELÉFON 811

VENDRELL

Representant a Arbós: Maria Galvez. Carrer Major

DISPONIBLE

Treballs comercials

Impresos de luxe

Edicions acurades

Prospecteria rápida